

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 9C/260/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215208926
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Vörösová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2018:2215208926.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Alicou Vörösovou, v právnej veci žalobcu: O. K. A., Q..A.. A. A. I. XX Ž. T.: XX XXX XXX, O. Ž.: N. M., G.. XX.XX.XXXX, K. Č.. XXX, Z. o zaplatenie sumy 1.476,63 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

- I. Súd vo zvyšku žalobu zamietla.
- II. Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 86,72%.

odôvodnenie:

1. Žalobca so žalobou zo dňa 11.05.2015 sa domáhal na tunajšom súde proti žalovanej o zaplatenie sumy 1.476,63 eur s prísl. s odôvodnením, že dňa 07.03.2013 uzavrel žalobca so žalovanou zmluvu o spotrebiteľskom úvere (čl. 6 v spise). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 1.500eur, ktorú sumu sa žalovaný zaviazal uhrádzať v 48 mesačných splátkach, vo výške po 45,27 eur so splatnosťou jednotlivých splátok do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca. Súd preskúmal zmluvu o úvere a dospel k záveru, že uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá podlieha režimu zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a Obč. zákonníka č. 40/1964 Z.z.

2. Súd vo veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov a to úverovou zmluvou č. 35918 zo dňa 07.03.2013, všeobecnými obchodnými podmienkami, upomienkou, poslednou upomienkou, platobnou históriou, ospravedlnením žalobcu a ustálil nasledovný skutkový stav veci:

3. Podľa ust., § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. - výšku počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v prípadné poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,.

4. Podľa ust. § 11 ods. 1. písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy - poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 V zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Podľa ods. 2 ak veriteľ nekonal odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru.

5. Z obsahu výpisu z obchodného registra na žalobcu vyplýva, že žalobca má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom a aj poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Z uvedeného je potom nutné vyvodiť záver, že navrhovateľ je dodávateľom a zároveň veriteľom podľa zák. ust. § 52 ods. 3 OZ, pretože túto činnosť vykonáva v rámci svojho podnikania.

Ak ide potom o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tento sa potom riadi zákonnými ustanoveniami Obč. zák. a zákona o ochrane spotrebiteľa. V žiadnom prípade sa nemôže riadiť zákonnými ustanoveniami Obchod. Zákonníka a to ani v prípade, že by sa na tom účastníci zmluvne dohodli. Také dojednanie je podľa zákonných ustanovení OZ neprijateľnou podmienkou a ako takou absolútne neplatnou, pričom na dôvod tejto neplatnosti je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Je nutné uviesť, že je zrejmé, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu vrátane jej všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené navrhovateľom, bez účasti druhej strany - spotrebiteľa, pre vopred neurčený, široký okruh spotrebiteľom, pričom konkrétny spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s jednotlivými vopred pripravenými kolónkami, kde sa vypĺňajú potrebné údaje. V každom prípade teda ide o vzťah občianskoprávny.

Podľa ust. § 2 písm. a./ zák. o spotrebiteľských úveroch tak ide o spotrebiteľský úver. Z tohto spolu s okolnosťou, že ide o vzťah veriteľa - dodávateľa a spotrebiteľa je potom nutné vyvodiť záver, že ide o vzťah podliehajúci režimu nielen zákonnej úprave podľa ust. OZ ale najmä zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Na základe uvedeného vyplýva, že takáto zmluva musí spĺňať zákonom dané podmienky uvedené v ust. § 9 ods. 2 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Absencia niektorých má za následok to, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda bez akéhokoľvek navýšenia, len v hodnote poskytnutej služby, teda výšky spotrebiteľského úveru.

6. Súd po preskúmaní náležitostí úverovej zmluvy uzavretej 07.03.2013 dospel k záveru, že pre absenciu náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. k) sa úver považuje v zmysle ust., § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi len skutočnú výšku poskytnutého úveru bez zmluvných úrokov, prípadne poplatkov.

Prvostupňový súd vo veci rozhodol rozsudkom 9C/260/2015- 65 zo dňa 07.01.2016. Zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 1.470 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1470 eur od 10.07.2013 do zaplatenia. V ostatnej časti žalobu zamietol.

Proti tomuto rozsudku čo do zamietajúcej časti a čo do rozsudku o náhrady trov konania podal odvolanie žalobca. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancii v napadnutej časti a v časti neprijateľnej zmluvnej podmienky a v časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Povinnosťou súdu prvej inštancie podľa právneho názoru odvolacieho súdu je opätovne posúdiť vec.

Predmetom tohto konania je iba zamietajúca časť rozsudku a časť rozhodnutia o náhrade trov konania v sume 104,42 eur s prísl. Súd má preukázané, že žalovaná čerpala vo výške 1500 eur z ktorého uhradil sumu 30 eur teda bola zaviazaná na vrátenie istiny vo výške 1470 eur s prísl. sporná zostala suma čo do výšky 6,63 eur. V tejto časti súd žalobu zamietol čo do prevyšujúcej sumy 6,63 eur z titulu istiny. Žalobca z titulu istiny žiadal 1476,63 eur priznaná bola suma 1470 eur. Podľa predloženej platobnej histórii.

S poukazom na to, že zmluva je bez úrokov a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase poskytnutia úveru), keďže žalobca sa domáhal okrem istiny úrokov z úveru tiež vyčíslených úrokov z omeškania vo výške 5 % z neuhradených splátok za dobu po zosplatenia úveru(do 9.07.2013) ide o príslušenstvo veci v zmysle § 121 ods. 3 OZ. Súd zamietol úrok vo výške 96,32 eur, ktorý bol vyčíslený do dátumu predčasnej splatnosti úveru spolu s úrokmi z omeškania vo výške 1,47 eur, ktorý vypočítal žalobca do dátumu predčasnej splatnosti úveru ako aj úrok 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1476,63 eur od 10.07.2013 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z úrokov v sume 96,32 eur od 10.07.2013 do zaplatenia. Keďže sa jedná o úver bez úrokov a bez poplatkov v zmysle hore uvedeného ustanovenia žalovaná je povinná vrátiť iba skutočne požičanú sumu a žalobca nepreukázal platnosť predčasnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 565 OZ súd je toho názoru, že zosplatenie je neplatné v zmysle § 39 OZ. Taktiež si žalobca nemôže uplatňovať úroky z úrokov s poukazom na ust. § 121 ods. 3 OZ. Čo do vyčísleného príslušenstva súd pokladá žalobu za zmatečnú bez uvedeného spôsobu výpočty.

7. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. - Súd žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 86,72%.

Poučenie:

: Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods.1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 232 ods. 2,3,4 C.s.p. - Ak súd uložil rozsudku povinnosť plniť rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uloží povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.